

Sujeto soberano

EL PUEBLO DE CATALUNYA se ha autodeclarado sujeto soberano. En contra de lo que ha sucedido a lo largo del tiempo en eventos similares, esta vez el pueblo no se reunió ante las altas instituciones del país, que era el sitio adecuado, para celebrarlo ni para vitorearlo. Las crónicas no contaron si en el exterior del Parlament se congregó alguien, corría un aire gélido. Los parlamentarios que apoyaron la proposición se dedicaron un aplauso a sí mismos. Por la noche del día histórico se entrevistó al President por TV. ¿Con qué apoyos internacionales cuenta la declaración?, apoyos de Estados soberanos, por supuesto, ni siquiera los de Escocia y Quebec han sido explícitos. El Comité de las Regiones no ha felicitado. La declaración no cuenta ni con el apoyo de los dos tercios del propio Parlament, apoyo mínimo preceptivo en los Estados democráticos para modificar estructuras jurídico-políticas. Una soberanía nacional sin el reconocimiento de los Estados de la ONU y por consiguiente de la UE, tiene bastante de sofisma. Los ciudadanos se preguntan si se han realizado prospecciones para obtener un reconocimiento internacional más o menos representativo que permita presumir que los pasos siguientes no van a ser esfuerzos baldíos los cuales, además, podrían revolve en contra del prestigio de Catalunya con todas las consecuencias, ninguna positiva, que de ello se derivaría. De hecho, que un territorio se declare soberano en solitario, produce más tristeza que alegría, al acto no hubo representaciones invitadas que le dieran realce. Fue el clásico yo me lo guiso, yo me lo como. En un mundo globalizado en el que nada se entiende sin que concurran otros, cuantos más mejor, Catalunya va y se embarca en una travesía en la que está sola. Al día siguiente los ciudadanos rehuían el tema, las tertulias de radio y televisión discutían sin ponerse de acuerdo y eran retiradas banderas colocadas en los balcones el 11-S. Que los sueños se realicen, a veces causa espanto y más si son sueños obsesivos. Al domingo siguiente, el Palau Sant Jordi se llenó a tope para aclamar a España. Parece que la entrega de medallas y de la copa no tuvo interés informativo. En los detalles está la clave, el ciudadano ha de permanecer alerta.

MERCAT DE NADAL I DE REIS A LA PORXADA

MONTSERRAT UBACH | Granollers

Em dic Montserrat, treballo l'artesanía com a teixidora i per les passades festes de Nadal vaig ser seleccionada per entrar a formar part dels venedors de la Porxada per primer cop.

Actualment el requisit indispensable per accedir al mercat és ser artesà, si no et quedes fora. Bé, no em sembla just exigir ser artesà per formar part d'un mercat, on de 40 estands més de la meitat són de venda (gènere comprat a l'engròs a Catalunya o a Espanya, la Xina, la Índia, Tailàndia o Llatinoamèrica...), i d'aquests, 10 estands venent el mateix producte.

El responsable del departament de Via pública i Mercats de l'ajuntament de Granollers, va mostrar-me la seva voluntat per millorar, ja que segons diuen la finalitat és fer del mercat de Nadal i Reis de la Porxada un mercat exclusivament d'artesanía. D'acord, la meua pregunta és ¿i m'entrestant, què passa amb els artesans que no podem competir ni amb preu ni amb estoc?

Si realment valorem les coses fetes a mà i ho volem transmetre a les properes generacions no ho estem fent bé. Tal i com s'estan organitzant els mercats artesans actualment a Catalunya sembla que l'objectiu sigui l'extermini total de l'artesanía al nostre país.

GRACIAS A LA ALCALDESA DE CARDEDEU

ANNA CASTILLO DE RUIZ | Cardedeu

Escribo estas líneas para felicitar a la alcaldesa de mi pueblo, Cardedeu, Calamanda Vila, porque las veces que hemos pedido solucionar carencias vecinales, hemos podido comprobar como ha dado solución rápido. Pues bien en la zona Passeig Font dels Oms, había un tramo de acera en mal estado, se cursó denuncia al ayuntamiento a través de la mediación de la oficina de la Generalitat y hemos visto como se ha arreglado un tramo de acera donde el restaurant Can Canyes. Ahora pedimos al Ayuntamiento que pinte los dos pasos de peatones existentes y ponga luz a las bandas sonoras (reductor de velocidad) ya que de noche apenas se ve, también solicitamos que se corten los árboles que hay donde el restaurant Can Canyes, pues dichos árboles con sus raíces estan levantando el tramo de acera otra vez y dichas raíces están deteriorando terreno particular, si se procede a cortar dichos arboles sería idóneo plantar sauces tipo "llorón", espero que estas peticiones la señora alcaldesa las cumpla en este barrio.

Animarla a seguir en esta misma línea de trabajo, de trabajar en beneficio de los problemas de los vecinos y decirla que el ciudadano no entiende de política, entiende de personas como usted que hacen mejorar la calidad de vida de nuestro pueblo que es Cardedeu, cuente con mi voto y el de mi familia, así como de muchos vecinos que estamos orgullosos de tenerla como alcaldesa y sobre las críticas de la oposicion ni caso, la envidia a veces es muy mala, yo entiendo que se puede hacer oposicion constructiva pero está visto que no les interesa a la oposicion, sólo criticar y criticar, cosa que pueden hacer tranquilamente por mucho tiempo donde están.

GRÀCIES PEL MUNDIAL D'HANDBOL A GRANOLLERS

JOSÉ MANUEL ROBLEDO | Granollers

Des d'aquestes línies vull donar les gràcies tant al comitè local com al comitè organitzador per donar-me l'oportunitat d'haver pogut gaudir del Mundial d'handbol 2013 tant a la seu de Granollers com després com espectador al Palau Sant Jordi de Barcelona, per a mi com a granollerí i practicant de l'handbol base ha sigut un plaer, poder col·laborar amb vosaltres, ha sigut un gran detall per la vostra part poder oferir transport als voluntaris per poder-se traslladar al Palau Sant

Jordi per poder veure handbol de qualitat després de que aquests equips hagin passat per Granollers, crec que com a ciutat hem posat el llistó molt alt. No seria d'estranyar que públic adult que ha vingut a veure la prèvia del mundial, repeteixin amb els seus petits a la Granollers Cup.

LA CORRUPCIÓ POLÍTICA, AQUEST MAL NOSTRE

ANNA MARIA MUNTADA | Granollers

La crisi que patim actualment ha adquirit unes dimensions de tal magnitud que ja no es pot arribar més lluny. Les darreres informacions sobre corrupció deixen la imatge dels polítics arran de terra. Milions i milions d'euros de diner públic dilapidats haurien de tornar-los però ningú torna res de res fent ús i abus dels mecanismes del control democràtic. On són les alarmes dels partits? Segur que ja hi ha qui les desconnecta. Tta una vergonya.

És trist pensar el mal que arriben a fer a polítics honrats i exemplars i transparents entregats a la política pel bé del poble. Tot plegat crea la sensació d'impunitat i crea una consciència exempta de culpabilitat.

NOMÉS ELS VEÏNS DE CARDEDEU PODEN DEFENSAR LA SEVA TV

CARLES GUINART | Regidor ICV-EUIA (Cardedeu)

Comença l'any amb problemes greus a la nostra tele local comunitària -que no municipal- degana de les teles locals catalanes i amb 32 anys d'història a les seves esquenes, que ha hagut d'acomiarar l'única persona que hi treballava. De retruc s'ha alterat la programació suspent els informatius.

La tasca d'aquesta tele local ha estat immensa: el relat, setmana a setmana, de la realitat de la vila condensada en milers d'hores de programació enregistrades que són un arxiu històric impagable, centenars de voluntaris que s'han format al llarg dels anys, molts dels quals aconseguint iniciar després un camí professionalitzat en tasques periodístiques i tècniques.

Precisament, per poder sortir d'aquest moment complicat que viu Tele Cardedeu, cal recordar el sentit "fundacional" del terme "televisió local comunitària", refermant la importància de l'empoderament comunitari com a base del funcionament econòmic de l'entitat: Fer televisió local, també, val diners. Malgrat que el treball, majoritàriament, voluntari descarrega un gruix dels costos molt important, l'adquisició de materials, els canvis tecnològics i l'adequació a les normatives requereix una base econòmica de funcionament mínima que cal garantir també des de la comunitat. La tele necessita centenars i centenars de socis, siguin particulars o entitats, que es constitueixin en garantia de la continuïtat del seu projecte, de la seva solidesa i de la seva independència. La tasca de la tele de Cardedeu ha fet visible, al llarg dels anys, la feina de moltes entitats, grups i persones de la Vila, no ens podem permetre dilapidar ara els esforços de tantes persones, durant tants anys.

Cartas al director

Envíe sus cartas a
redaccion@revistadelvalles.com

